

KORONAVIRUS SPORT

Koronavirus odhalil profesionální sport jako sobecký byznys

Současná pandemie ukázala vrcholový sport ve velmi nelichotivém světle: jako nadbytečnou televizní zábavu a cynický stroj na vydělávání peněz.

VOJTĚCH ONDRÁČEK 09.04.20

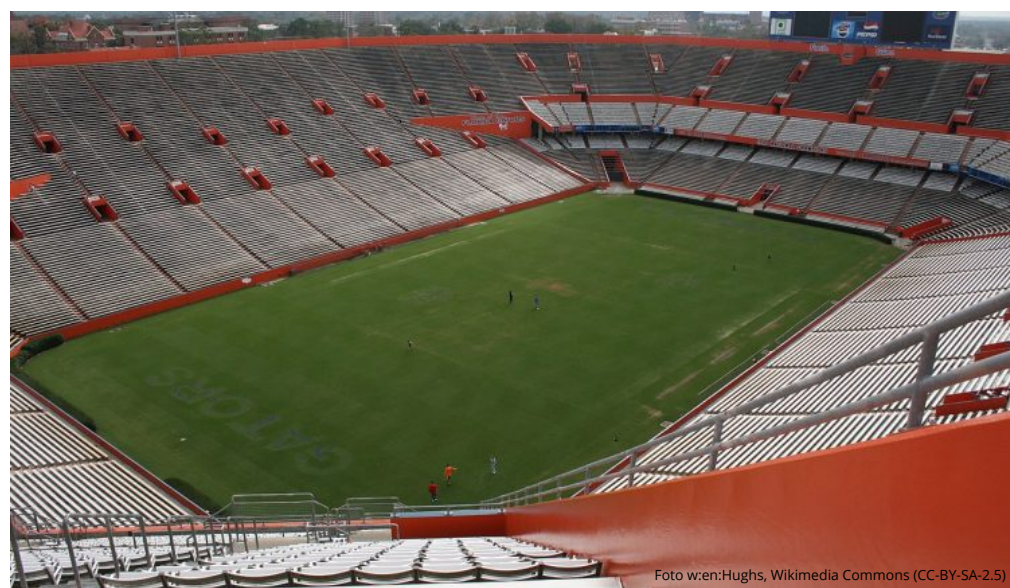

Foto w:en:Hughs, Wikimedia Commons (CC-BY-SA-2.5)

Svět sportu zamrzl. V důsledku koronavirové pandemie se zavřely hokejové arény i fotbalové stadiony. Za své vzaly pokusy dokončit rozehrané sezony před prázdnými tribunami. Až na zcela bizarní situaci v Bělorusku, kde pokračuje nejvyšší fotbalová soutěž s plným počtem diváků v hledištích, se kola sportovní mašinérie zastavila. To vše k nelibosti majitelů klubů a šéfů ligových soutěží. Ti se od samého začátku pandemie vůbec nesnaží prezentovat sport jako možnost povzbudit sužovanou populaci a raději se sami postavili do rolí obětí nastávající ekonomické krize.

Současný profesionální sport nepředstavuje most překlenující nerovnosti, ale naopak se stal produktem těchto nerovností.

Čím dál častěji se skloňuje, že současná situace nabízí také možnost zjistit, co opravdu pro život potřebujeme, a podle toho pak transformovat ekonomiku. V tom případě by současný profesionální sport s charakterem finančního parazita měl být mezi prvními odvětvími, jež je třeba změnit. A úplně by ho stačilo odříznout od státních příspěvků. Nemám na mysli dotace na sportoviště sloužící veřejnosti nebo sportovní aktivity mládeže, ty si peníze z veřejných zdrojů naopak zaslouží a po karanténě budou možná potřebnější než kdykoli předtím. Podpora vzniku a zachování sportovišť pro každého je mnohem podstatnější než televizní sledování milionářů na prázdných stadionech. K tomu ale nepotřebujeme nátlak televizních společností, jejichž logice, jak se ukázalo, je současný profesionální sport plně podřízený.

Předražená sportovní selanka

V momentě, kdy si jedna země za druhou uvědomovaly, o jak závažný problém se jedná, zdálo se být logické, že sportovní akce se zruší jako první. Jenže zdánlivě marnotratná zábava v podobě upoceně reality show se urputně bránila. Ani v české kotlině nebyla o absurdní počínání nouze. Už začátkem března oznámil premiér Andrej Babiš, že se závodu Světového poháru v biatlonu v Novém Městě na Moravě nebudou smět zúčastnit diváci. Kromě obligátní argumentace rizikovostí takového počtu lidí na jednom místě hrálo svoji roli i to, že biatlonoví závodníci předtím absolvovali světový šampionát v severoitalské Anterselvě – tedy téměř v epicentru evropské epidemie. Stát uchlácholil pořadatele alespoň příslibem padesátimilionové kompenzace.

Posouváme hranice mainstreamu!

Saša Uhlová

Podpořte Alarm

V případě ochrany vyznavačů dvou klenotů českého sportu ale státní ostražitost zmizela do neznáma. Zcela bez problémů se o stejném víkendu odehrálo poslední kolo základní části hokejové extraligy a nic nebránilo ani dohrání dalšího kola fotbalové ligy, jejímž vrcholem bylo pražské derby s dvaceti tisíci fanoušky v ochozech. Mimochodem právě fotbalové zápasy Ligy mistrů v italském Bergamu a anglickém Liverpoolu se považují za hlavní epicentra masivního rozšíření nákazy v obou zemích. Jenže síla televizních

státních orgánů. Sport jako ideální ztělesnění zdravého vývoje mládeže, otužování tělesnosti a motivace heslem „ve zdravém těle, zdravý duch“ – tohle všechno se hodně rychle ukázalo jako pouhá zástěrka zakrývající výnosný spektakl. Ostatně i další kolo represe mělo až komický nádech, když hokejoví a fotbaloví bafuňáři zcela seriózně přepočítávali, jak se vlezou do omezení akcí pro sto lidí, než nakonec stát jejich kalkulace utnul definitivní klatbou na jakékoli sportovní akce v ČR.

Pozastavením všech soutěží skončila sice doba aktivního sportování, nikoli ovšem počítání peněz. Pořád se spekuluje o dokončení rozehraných soutěží. V anglické Premier League se dokonce začalo uvažovat o tom, že by kluby žily v izolaci po hotelích, z nichž by bezpečně cestovaly na prázdné stadiony. Počin, který by neměl příliš daleko věžeňské lize, má být zoufalým pokusem, jak uniknout finančnímu kolapsu. Nejdražší fotbalová liga světa totiž již dostala zapláceno za televizní práva a v případě neodehrání zbývajících zápasů sezony by se její ztráty mohly vyšplhat až k částce 1,25 miliardy eur. V podobném duchu počítají i další soutěže, včetně jedné z nejsledovanějších – americké basketbalové NBA. V případě nedokončení sezóny musejí kluby v souhrnu počítat s astronomickou ztrátou dosahující půl miliardy dolarů.

Markéta Kutilová: Podpořte Alarm!

Předplatte si Alarm

„Otnostná“ olympijská myšlenka

Paradoxně jsou to právě sami šéfové sportu, kdo v současnosti žehrá na finanční přebujelost, která v posledních letech proměnila sport v první řadě na byznys. Ostatně případ letních olympijských her v japonském Tokiu odhalil tuto realitu až na samou dřeň. Urputnost, s níž se šéfové Mezinárodního olympijského výboru (MOV) bránili jakékoli změně termínu konání olympiády, dosahovala až absurdních rozměrů. Zatímco celý svět v boji s koronavirem rušil jednu sportovní soutěž za druhou, majitelé nejvýnosnější sportovní franšízy působili jako z jiné planety.

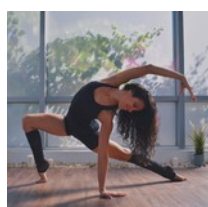
Tyto těžkosti samozřejmě nelze odbýt označením olympijského sportu za společensky zbytnou formu ostentativní spotřeby. Pro řadu sportovců měly být srpnové hry vrcholem jejich sportovních kariér, za nimiž stojí dřinu, odříkání a obětování. Stejně tak lze vyjádřit shovívavost nad japonskou snahou vybědnout z dlouhodobé ekonomické recese prostřednictvím investičního projektu na perutích ctnostných myšlenek olympijské charty. Přesto ale není v očích pořadatelů olympiáda ničím jiným než velkým byznysem, který tyje především z toho, že hry má v televizi podle odhadů sledovat více než tři a půl miliardy lidí.

Současný profesionální sport nepředstavuje most překlenující nerovnosti, ale naopak se stal produktem těchto nerovností. Přebytky v rukou korporací (olympijských sponzorů) a oligarchů (klubových majitelů) pomáhají sport ještě více zhodnotit. Asi ne náhodou je v současnosti jediným naplno trénujícím českým sportovcem, který se měl zúčastnit olympijských her, Anna Kellnerová. Česká parkouristka a dcera nejbohatšího Čecha dennodenně využívá možností vlastního jezdeckého areálu, zatímco ostatní olympionici se můžou maximálně s rouškou na obličeji proběhnout v parku.

Autor je sociolog sportu.

Stylové pánské hodinky již od 799 Kč

Pít jeden doplněk stravy a cvičit. To mi pomohlo se zatuhlými a bolavými klouby.